

36

Hifi

Vienna Acoustics Klimt Series - «The Kiss»

Et vidunderlig kyss!

«Hundre tusen kroner for et par stativ-høytalere? Rene galskapen...» var den første tanken som slo meg. Etter å ha hatt dem i hus i flere uker befant jeg meg plutselig i en situasjon der jeg febrilsk lette etter en måte å selge konas bil uten at hun merket det, for deretter å bruke pengene til å kjøpe et par «The Kiss» til meg selv...

Tekst: Rune Magnor Gullhav, foto: Vienna Acoustics

I den østerrikske hovedstaden finner vi høytalerprodusenten Vienna Acoustics. Når en holder til i den byen er det ikke rart at høytalerne bærer navn som Haydn, Mozart, Beethoven og Schönberg. Da Vienna sin sjefskonstruktør Peter Gansterer skulle lage sin nye referanseserie ble det fort klart at han ønsket å tenke «outside the box», gå litt andre veier. Ikke bare på selve høytaleren, men det ble også gjort en kreativ vri på selve navnevalget. Hva mer naturlig enn å titte mot billedkunsten? Valget falt på billedkunstneren Gustav Klimt, og hans kanskje aller mest berømte maleri «Die Kuss», eller «The Kiss» om du foretrekker engelsk.

Stativhøytaler og stativhøytaler, Fru Blom!

Skjønt å bruke ordet stativhøytaler flere ganger allerede i denne omtalen er muligens en dødsynd. Det ordet er jo reservert til høytalere som er små og nette, har begrenset lydtrykk og bassnivå og som du i tillegg kan putte inn i en bokhylle om det virkelig kniper. Med «The Kiss» er ingen av disse tingene i nærheten av å medføre noen sannhet.

La oss ta for oss størrelsen først. Med en nettovekt på hele 43 kilo (og da kommer stativene i tillegg) er dette ingen lettvekter. I tillegg tar den faktisk opp en del gulvplass. Med målene 27 cm bred, 57 cm høy og hele

57 cm dyp gir den et større fotavtrykk på gulvet enn svært mange gulvstående modeller gjør. Det er ingen enkel sak å pakke ut og sette opp denne høytaleren heller, og det en soleklar fordel å være to. Ikke det at en voksen mann ikke klarer å løfte snaue 50 kilo, men det er mer at dette er en særdeles komplisert og avansert høytalerkonstruksjon som må behandles med stor aktsomhet. Når høytaleren endelig er trygt plassert og fastskrudd på sine stativer er det lett å se hvorfor. Selve høytaleren er todelt. Bunnseksjonen med basselementet er fysisk fraskilt selve topphuset som huser mellomtone og diskant. Sett forfra ser det ut som om den øverste delen svever vekt-løst over bunnmodulen. Selv om det er solid gjennomført er det klart at en da bør være litt ekstra varsom når en pakker ut en slik konstruksjon slik at en ikke forskyver eller ødelegger noe.

Stativene, eller «basene» som Vienna kaller dem, veier også sine pene 23 kilo og er designet for å være en del av høytaleren. Til sammen har denne høytaleren et design som jeg antar vil være elsk-eller-hat for de aller fleste. Det var det i hvert fall for alle som var innom mitt lytterrom i den perioden jeg hadde disse på besøk. Har du et hyttelignende interiør der ubehandlet furu, elghoder og rosemaling er viktige ingredienser vil nok ikke The Kiss passe spesielt godt inn. Men dersom ditt hjem er innredet i en litt mer

TEKNISKE DATA

- 3 veis stativhøytaler
- Bestykning:
- 1 x 9" (23 cm) basselement,
- 1 x 7" (18 cm) mellomtoneelement
- 1 x 25 mm sildeledediskant
- Frekvensrespons: 36-20.000 hz
- Følsomhet: 89 dB
- Impedanse: 4 ohm
- Mål høytaler (BxHxD): 27,3 cm x 54 cm x 54 cm
- Vekt høytaler: 43 kg
- Mål stativ (BxHxD): 27,3 cm x 73 cm x 53 cm
- Vekt stativ: 23 kg
- www.viennaacoustics.com

Watt 01/12

moderne og stram stil er dette en utfattelig lekker høyttalerkonstruksjon som innbyr til enorm eierglede om du først har falt for utseendet. En høyttaler så fullstendig annerledes enn de fleste andre høyttalere på markedet, og da tenker jeg ikke først og fremst på utseendet.

Teknologisk krevende løsninger

For også teknologisk er dette en veldig annerledes høyttaler. Ved første øyekast ser det ut som en tradisjonell toveis konstruksjon, men er i realiteten en treveis høyttaler. Som nevnt tidligere er høyttaleren todelt. Bunnmodulen inneholder et 9" basselement med Vienna sin bakforsterkede, patenterte Spider Cone-konstruksjon. Med å sette basselementet i et eget kabinett blir denne som en ren subwoofer å regne. På baksiden finner man en bassrefleksport og to små justeringsknapper for høy- og lavfrekvens. Ved å justere disse oppnår man en liten økning i diskantenergi (T) eller bassområdet (B). Min erfaring er at ingen av disse gjorde spesielt store utslag på lyden i mitt middels dempede lytterom. I tillegg finner du kanskje markedets mest «no nonsense»-terminaler. Enkelt utformede skruterterminaler som takler både spader og bananplugg.

Toppseksjonen, som Vienna kaller «Music Centers», er den mest omfattende og teknologisk krevende delen av høyttaleren. Det første en legger merke til er det uvanlige, flate 7" mellomtoneelementet som har et virkeområde fra 2.6 kHz og spiller helt ned til 100 Hz. De aller fleste dynamiske høyttalerelementer på markedet har en hellende, traktliggende form innover mot senterkone. Dette gjøres fordi det med denne konstruksjonen er lettere å få elementet stivt nok. Et høyttalerelement er jo som kjent utsatt for ganske store påkjenninger når det drives frem og tilbake for å lage lyd. Jo stivere element, dess mindre forvrengning og bedre lyd kvalitet. Med et helt flatt element mener Vienna at en får en enda mer lineær lydgiengivelse og enda mindre forvrengning.

Ulempen med et helt flatt element er at dette ikke akkurat er enkelt gjort. Det er både vanskelig, kostbart

og tidkrevende. Vienna sin løsning er å benytte et materiale som de kaller for X3P, som er ekstremt stivt i tillegg til at de benytter sin «spider-teknikk» for å stive av elementet enda mer. I midten av denne sitter det en 25 mm silkedomediskant godt beskyttet bak et stålgiitter. Denne overtar frekvensgangen fra mellomtoneelementet og strekker seg opp mot 20.000 Hz og videre.

Som om ikke det var uvanlig nok er toppetasjen også justerbar, både i høyde og bredde, slik at en lettere kan optimalisere lyd kvaliteten mot lytteposisjon. Som alle andre høyttalere må en bruke god tid på å plassere The Kiss i rommet. Fordelen med denne løsningen er at en slipper å flytte hele høyttalerkonstruksjonen når en skal gjøre den aller siste millimeterpresise justeringen av høyttalerens posisjon. Har du først funnet den optimale plassering bassmessig sett, kan siste rest av justeringen gjøres på toppmodulen. I mitt rom ble høyttaleren plassert med en middels grad av vinkling innover på høyttaleren (5-6 cm). Resten av justeringen ble tatt over toppmodulen. The Kiss har en gradeskive som lar deg justere plasseringen på millimeteren, likt på hver høyttaler. Jeg endte opp med at toppmodulen var vinklet inn slik at senter av diskanten traff rett utenfor sitt respektive øre når en satt i lytteposisjon.

Nok teknikk, hva med lyden?

Det er ikke til å unngå at forventningene er skrudd rimelig høyt opp når en har en høyttaler i hus som koster et sekscifret beløp. Og med ditto stor fallhøyde. Men The Kiss fullstendig bergtok meg og forførte meg fra første sekund. Det aller første som slår meg er homogeniteten i lyden. The Kiss er fullstendig fri for impatoreffekter som hugger tak i deg fra første lyttestund for å rope «her er jeg, lytt til meg!». Lyden fra The Kiss flyter lett og ubesværet ut fra kabinettet og i løpet av sekunder falt skuldrene mine langt ned i hvileposisjon. Jeg satt meg litt mer tilbake i stolen og nøt. I timesvis. Første da-

ARTIKKELEN FORTSETTER PÅ NESTE SIDE

Vienna Acoustics Klimt Series - «The Kiss»

gen jeg hadde høyttalerne i hus lyttet jeg til musikk i 6 timer i strekk! Ikke verst for en travel småbarnsfar som ellers merker tidsklemma når slike lytteøkter skal planlegges. Alt annet fikk rett og slett bare vente!

Bassgjengivelsen er dyp og stram, med en liten økning i området 40-60hz. Nå har riktig nok mitt lytterom en liten peak i akkurat i det området fra før, men en in-room måling av høyttaleren avslørte at peaken er litt større og bredere med The Kiss enn mine referansehøyttalere Martin Logan Vantage. Målingene (med romstøtte) viste også at det var god bassrespons ned til godt under 30 hz, og da også med godt nivå. Imponerende av en «stativhøyttaler».

En av mine virkelige favorittartister for tiden er Jarle Bernhoft. Den tidligere frontfiguren i Span har nå fått sitt definitive gjennombrudd her i landet, og vel fortjent er det. En av Norges, og jeg tar gjerne med Europa også, beste soulstemmer med et voldsomt spenn. Jeg har vært på flere konserter med den godeste Bernhoft, både små intimkonserter

og større stadiontilstelninger, så stemmen hans er jeg rimelig kjent med. Når jeg satte på sporet *Stay with me* fra albumet *Walk with me – Live at Chateau Neuf* innspilt med Kringskastingsorkesteret får jeg servert en tilstedeværelse og naturlighet av den godeste Bernhoft sin stemme som jeg aldri før har fått av en høyttaler i eget lytterom. Korister, harpe, piano, messingblåsere og strykere i alle varianter satte opp en klangpallett som satte meg helt ut og etterlot meg med en liten tåre i øyekroken. Mellomtonen i The Kiss er rett ut sagt fantastisk, sømløst gjengitt med akkurat den rette varmen og gløden til at dette høres ut som vokalisten står plassert rett foran deg og synger. Uansett om det er Bernhoft, Bremnes eller Bocelli.

For å teste ut diskanten setter jeg på det mye brukte, og snart utslitte, testsporet *Calling Wisdom* fra gruppa Karunesh. Både luftigheten, detaljeringen og gjengivelsen av de lyseste triangel- og symbaltoner er aldeles strålende fremført uten noen som helst antydning til at det blir rufsete og bryter opp. Akkurat dette sporet har avslørt både elektronikk og høyttaleres diskantbegrensninger tidligere, men The Kiss passerer denne testen med bravur. Lydbildet er enormt stort, dypt og bredt. Spesielt imponerer høyden i lydbildet meg. Greit nok at selve høyttaleren er høy og at vokalister naturlig får en anelse mer høydemessig tilstedeværelse når høyttaleren rager snau 1,30 over bakken. Jeg er jo vant til dette fra mine egne Martin Logan Vantage. Men The Kiss vil gjerne være med på leken når det er holografi som står på testprogrammet, og byr mine kjære elektrostater på god match. Og det på elektrostatenes hjemmebane!

Jeg merker meg også at høyttaleren er utpreget dynamisk og er en ulv i fåreklær. Bak det lekke piano-lakkerte utseendet skjuler det seg en høyttaler som er i stand til å by på dynamikk av det makeløse slaget. Dette merker jeg meg fort når film står på programmet. Den sparker hardt når den må, og stiller seg stille i bakgrunnen når det behøves.

Hva med elektronikk?

The Kiss skulle også vise seg å være en flott høyttaler å matche rent lyd-messig sett. Her er ingen spesielle lyd-messige signaturtrekk som du fort kan feilmatche med elektronikk. Derimot bør en ha litt krefter å by på om The Kiss skal få slått ut vingene sine fullstendig. Under testen hadde jeg flere forskjellige typer å teste med. Det ble fort klart at selv om det ble flott lyd, så kreves det litt krefter å holde et relativt stort basselement, litt beskjeden følsomhet og krevende impedanssvingninger i sjakk når det drar seg til. Både Rogue Audio M150 og McIntosh MC275, begge kritikerroste rørefektrinn, ble litt for strømsvake og mistet pusten litt når volumet ble vridd godt oppover. Med transistortrinn av ymse varianter ble det mye bedre. Musical Fidelity M6i har 200 watt i 8 ohm under panseret, og dobler dette når impedansen halveres. Dette skulle vise seg å være en alle tiders match, både effektmessig og klangmessig. Enda bedre ble det med Bladelius sitt integrerte powerhouse, Thor MK111, som med sin 1800VA strømforsyning og 2 x 175 watt holdt The Kiss i et jerngrep og bød på noe av det ypperste av lydgjengivelse jeg har hatt i eget hus.

Konklusjon

The Kiss er en av de aller mest spennende høyttalerekonstruksjoner på markedet. Et utseende som du enten elsker eller hater, men med en lyd det er særdeles vanskelig å ikke bli forelsket i. Diskanten er nydelig oppløst, mellomtonen er varm og innbydende og den spiller solid og dyp bass bedre enn mange gulvstående høyttalere. Hva mer kan du ønske av en høyttaler? Lavere pris kanskje, men smaker det så koster det. Dessverre insisterte kona på at vi trengte to biler!

Vienna Acoustics Klimt Series - «The Kiss»

PRIS: 100.000,- inkl org. stativer
IMPORTØR: www.interconnect.no

